

Datum: 3-11-2018	
Klasse: 5g	Ronde: 2
Wedstrijdleider:	

Thuis team: WLC 2

Bezoekend team: SMB 2

	Naam	Rating	1 ½ 0	Naam	Rating	1 ½ 0	
1	Nol Swinkels	1974	½	Pieter van Groenestijn	1869	½	
2	Peter Koymans	1974	1	Thomas Manschot	1696	0	
3	Jarich Haitjema	1957	½	Eric de Ridder	1771	½	
4	David van Dongen	1767	1	Jan Kersten	1769	0	
5	Henny Wilbrink	1812	½	Peter van den Berg	1680	½	
6	Jasper Krenning	1783	½	Peter Schut	1691	½	
7	Hans Baijens	1775	1	Huub Jansen	1731	0	
8	Bas Roelen	1719	1	Allerd Peeters	1512	0	
9							
10							
			Totaalscore: 6				Totaalscore: 2

Op zaterdag 3 november stond de tweede ronde in de externe competitie op het programma. Na de teleurstellende nederlaag in Nijmegen, beloofde ik in het vorige verslag beterschap. We kregen in de tweede ronde de kans om ons te revancheren tegen een andere Nijmeegse ploeg, SMB 2. Piet was verhinderd en daarom moest ik wederom op zoek naar invallers. Gelukkig duurde deze zoektocht heel kort. Ik vond Jarich bereid om ons team te komen versterken, waardoor wij, althans dat denk ik, in de sterkste opstelling konden aantreden die WLC 2 ooit heeft opgesteld. Ik had er dan ook alle vertrouwen in dat wij in de Hoeksteen onze eerste wedstrijdpunten van het seizoen konden binnenhalen.

Op zaterdag zaten we voor mijn gevoel nog maar net achter de borden toen Nol de eerste remise kwam melden, 0,5-0,5. Kort daarvoor had hij aan mij gevraagd of hij het remiseaanbod mocht aannemen. Ik antwoordde dat ik het nog vroeg vond en dat ikzelf zou doorspelen, maar dat ik het aan zijn inschatting overliet. Blijkbaar viel er volgens Nol weinig van de stelling te maken. Ikzelf was nog maar nauwelijks uit de opening gekomen, dus ik heb geen flauw idee wat de spelers heeft doen besluiten de punten te delen. Ik verwijs u derhalve graag naar het verslag van Nol.

Bord 1: Nol

Luiwammes Nol aanvaardde op de 11e zet het remiseaanbod van zijn tegenstander. Misschien stond ik toen al iets beter... Maar ik dacht dat we t.o.v. SMB 2 zo'n overkill hadden dat we toch ruimschoots zouden winnen. Hetgeen geschiedde!

Ikzelf bracht ons team vervolgens op een voorsprong. Ik leek vlak na de opening een pion weg te geven, maar toen mijn tegenstander deze sloeg, belandde hij in een koningsaanval die hem grof materiaal en de partij kostte.

Bord 8: Bas

Na mijn laatste zet, Lc4-e2 besepte ik dat ik weer eens een pion had weggegeven. In de interne competitie doe ik dat voortdurend, maar ik hoopte dat in de externe competitie zoveel mogelijk te voorkomen, helaas. Toen ik nog wat langer naar de stelling keek, vroeg ik me af of ik, wanneer ik met zwart speelde, de pion wel zou durven pakken. Mijn indruk was dat wit, volkomen onbedoeld, veel initiatief voor de verloren pion zou krijgen. Ikzelf dacht dat het verstandiger was de koning in veiligheid te brengen. Mijn tegenstander besloot dat de pion veilig te slaan was, maar werd daarna overlopen. 1. ... pxd4 2. Da4+ Pc6 3. Pc4 Lc7 4. Pfe5 (met aanval op dame) Df5 5. Lf3 Ld7 6. Pxd7 Kxd7 7. Td1+ Pd5.

Ziet u hier de winnende voortzetting voor wit? Ik was blij met de truc:

1. Txd5 Exd5 2. Lg4 Dxc4 3. Pb6+ Lxb6 4. Dxc4+, waarna de rest eenvoudig was.

Vervolgens was het de beurt aan Henny om zijn partij te beëindigen. Ikzelf was in de bar nog druk bezig met de analyse van mijn partij, dus ik heb wederom geen idee wat er op het bord gebeurd is, maar mij bereikte het nieuws dat we opnieuw een remise konden bijschrijven, 2-1.

Bord 5: Henny

Zie onderaan dit verslag voor de partijanalyse van Henny.

David breidde de voorsprong nog wat verder uit door op het vierde bord te winnen. Het enige dat ik van de partij heb meegekregen, is dat het de ruilvariant van het Frans was. David kennende heeft hij waarschijnlijk een aanval op touw gezet die doorsloeg, maar dat is een pure gok mijnerzijds. Hoe het ook zij, het werd 3-1.

Hans bracht ons vervolgens op de rand van de teamoverwinning door ook zijn partij te winnen. Hans zat naast mij, dus van deze partij heb ik wel wat meegekregen. Het was een behoorlijk ingewikkelde stelling waarbij ik een tijdje bang was dat Hans overlopen zou worden op de koningsvleugel, terwijl hijzelf onvoldoende aanval zou hebben op de damevleugel. Niets bleek minder waar, 4-1.

Bord 5: Hans

De partij was amper begonnen, toen de dames op de 6e zet werden geruild.

Dit had invloed op het karakter van de partij.

Maar dit betekende niet dat het een rustige partij werd.

Aan het begin van het middenspel rokeerde mijn tegenstander lang.

Hij had de beschikking over een halfopen h-lijn die door stukruil was ontstaan.

Hij kon daardoor druk zetten op mijn h-pion.

Mijn koning had ik in die fase v.d. partij nog niet gerokeerd.

Ik besloot mijn koning kunstmatig kort te rokeren met de zetten, Kf7 gevolgd door Kg6.

Hierbij gaf mijn koning tevens steun aan de h-pion.

De plannen van beide kampen was duidelijk: wit zou aanvallen op de koningsvleugel en zwart zou aanvallen op de damevleugel.

Er ontstond een scherp gevecht, waarbij telkens het evenwicht gezocht werd tussen aanvallen en verdedigen.

Heel lang bleef het gelijk.

Totdat mijn tegenstander een ernstige fout maakte in de 31e zet.

Hij had mijn paard moeten slaan, maar verzuimde dit. Dan was de partij nog gelijk gebleven, met remise als het meest waarschijnlijke resultaat.

Ik dreigde namelijk om met mijn paard één van zijn paarden af te ruilen. Namelijk het witte paard op f5 die mijn pion op h6 onder druk zette.

Daarna zouden de witte aanvalsaspiraties definitief geneutraliseerd zijn. Hierop haastte mijn tegenstander door zijn andere paard, die een verdedigende functie op de damevleugel had, naar de koningsvleugel te sturen. Zodat dit paard zijn collega op f5 zou kunnen verdedigen. Het idee was natuurlijk dat, nadat ik de paarden zou ruilen, hij met zijn andere paard kon terugslaan en er wederom een paard op f5 zou belanden.

Ik ruilde de paarden echter niet af, maar speelde mijn paard naar de damevleugel om de zwarte aanval kracht bij te zetten. Toen was het te laat.

Zijn koning stond alleen op de damevleugel en de overige witte stukken konden niet op tijd ondersteuning geven.

De zwarte aanval bleek sterker en heviger dan de witte. Binnen een paar zetten was het over.

Ik won een witte pion en verkreeg een sterke vrij pion op de 2e rij.

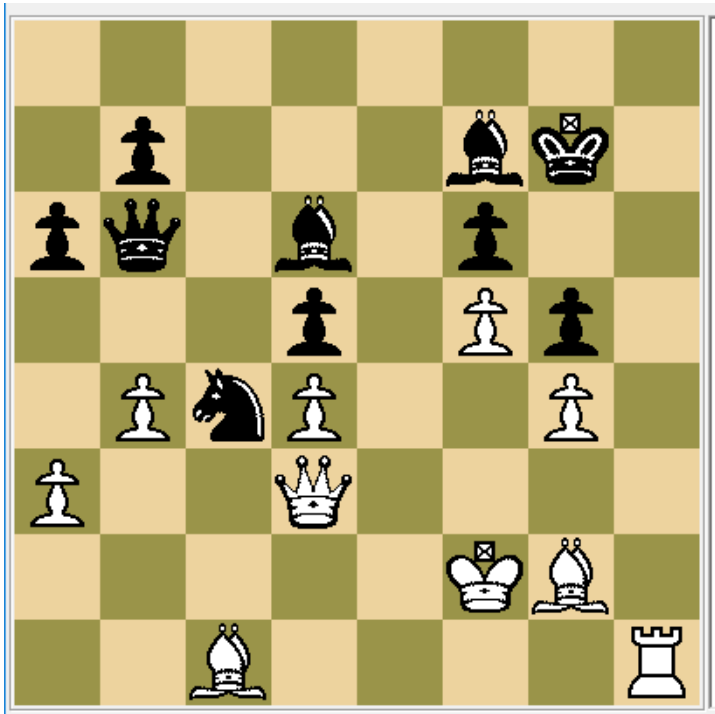
Hij zag zich geen andere keus dan de eer aan zichzelf te houden en gaf op de 37e zet op.

Met deze stand op mijn notatieformulier en nog 3 borden bezig, was ik er van overtuigd dat de overwinning niet meer in gevaar zou komen. Peter had inmiddels een eindspel verkregen waarin hij zeker niet slechter stond. Jarich leek me op dat moment ook niet slechter te staan en Jasper stond goed, maar had weinig tijd.

De tegenstander van Jasper was blijkbaar niet overtuigd van zijn stelling, want hij bood remise aan, wetende dat hij wLC daarmee aan de teamoverwinning zou helpen. Jasper heeft nog even over dit voorstel zitten nadenken, maar besloot uiteindelijk dat hij de teamoverwinning belangrijk genoeg vond om zijn eigen winstkansen voor op te geven. Achteraf bleek dit besluit niet nodig, maar ik ben blij dat blijkt dat het teambelang voorop staat, bedankt Jasper! De tussenstand werd daardoor 4,5-1,5.

Bord 6: Jasper

Zoals vaak bij partij situaties, speelt er meer dan alleen stelling. Zoals hieronder te zien is, staat wit zeer comfortabel.

En bij de analyse bleek ook dat Ke2 in veel vormen winst oplevert. Met plannen als Dh3 en matbeelden op h7 of h8, met eventueel Lxg5 .fxg5 , f6+ of combineren met Lxd5 . Wat niet aan deze stelling te zien is, is dat de partij sinds zet 18 voor beide spelers op increment zit. Dat geeft toch weer een extra dimensie aan zo'n pot. Daarnaast stond het al 4-1 voor den onzen en bij de aangeboden remise keek ik nog even naar de overgebleven 2 bordes. Daar was 1 bord een min remise en de ander op dat moment nog onzeker. Voor het team, het was de winnende 4,5 punt, heb ik de remise aangenomen. Later bleek de comfortabele uitslag van 6-2 dit besluit niet te rechtvaardigen, maar ach, win some, lose some.

Onze invaller was op dat moment druk bezig een eindspel in evenwicht te houden. Jarich kwam net als David in de ruilverant van het Frans terecht. David deed dat met de witte stukken vrijwillig, Jarich moest het met de zwarte stukken ondergaan. Ik had een tijd lang het idee dat Jarich zeker niet slechter stond en dat hij de partij was die op winst aan het spelen was. Ergens moet er iets fout gegaan zijn, want in het eindspel moest hij, met een pion minder, vechten voor de remise. Het zag er naar uit dat zijn enorm sterke looper met wat hulp van de koning de boel wel bij elkaar zou kunnen houden, maar toch, het was even spannend. Uiteindelijk bood Jarich remise aan en werd dat door zijn tegenstander geaccepteerd, 5-2.

Bord 3: jarich

Ik speelde het Frans en het werd de ruilverant (net als op het bord van David naast mij). Mijn tegenstander leek op remise uit en er ontstond een vrij vlakke stelling. Toch wist ik door mijn stukken handig te manoeuvreren een voordeeltje te bereiken. Er blijkt eens te meer dat wit met de ruilverant echt niet zomaar remise kan afdwingen (in ieder geval op ons niveau niet). Mijn tegenstander bezette de e-lijn met zijn torens, maar dit wist ik eenvoudig te neutraliseren door beide torens af te ruilen. Helaas koos ik er te haastig voor om ook de dames te ruilen, terwijl ik mijn dame had kunnen gebruiken om verzwakkingen op de damevleugel uit te lokken. In het ontstane eindspel van looper en paard tegen twee paarden bleek mijn voordeel toch wel miniem. In een poging zetherhaling te ontlopen blunderde ik toen een pion weg en stond ik eigenlijk gewoon verloren. Gelukkig speelde mijn tegenstander ook niet optimaal. Ik kon de paarden afruilen en tegelijkertijd mijn koning en looper activeren. Hoewel ik nog steeds een pion achter stond kon mijn tegenstander geen progressie boeken. Het werd alsnog een zetherhaling en dus remise.

Peter zat als laatste een eindspelletje naar de overwinning te schuiven. Daar zag het een groot gedeelte van de partij niet naar uit. Voor mijn gevoel was het de tegenstander die een groot gedeelte van de partij het betere van het spel had. Echter, toen deze besloot een eindspel van gelijke lopers in te gaan, leken de grootste problemen voor Peter voorbij. Dat bleek ook. Peter beheerste het eindspel beter en dat resulteerde al vrij snel in een prettige stelling met een verre vrijpion. Dat klusje was Peter wel toevertrouwd, 6-2.

Bord 2: Peter

In de opening gingen de dames al vroeg van het bord. In het resulterende middenspel speelde mijn tegenstander uiterst agressief door zijn pionnen op de damevleugel naar voren te gooien zonder zijn stukken te ontwikkelen. Na een trage zet van mijn tegenstander kon ik de stelling openbreken en dat pakte goed voor mij uit. Uiteindelijk kreeg mijn tegenstander een vrijpion op c2, maar die was vrij makkelijk te winnen. Ik speelde echter inaccuraat, waardoor mijn tegenstander de stelling in balans kon houden. De torens verdwenen van het bord, en we belandden in een lopereindspel met gelijkkleurige lopers. Hoewel mijn voordeel miniem was, wist ik langzaam de druk te verhogen om zo het volle punt binnen te halen.

Daarmee hebben we de eerste overwinning van het seizoen geboekt. UVS 3, de tegenstander van wie wij in de vorige ronden verloren, leed, althans wat mij betreft, een verrassende nederlaag, waardoor wij weer alles in eigen hand hebben. De volgende ronde staat op 24 november op het programma. Hopelijk kunnen we deze goede vorm dan opnieuw etaleren.

Bas